

שלום רב,

הנדון: דו"ח בענין ד"ר חאזם חלאד - ת.ז. [REDACTED] - רופא מומחה מס' [REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד ערן קייזמן

- א. ביום 20.4.09 החלטנו כי ד"ר חאזם חלאד, בעל תעודת זהות מס' [REDACTED] ובעל רשיון רופא מומחה מס' [REDACTED] (להלן - הנקבל) נהג בדרך שיש בה חוסר יכולת חמורה או רשלנות חמורה בהתאם לאמור בסעיף 41 (3) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ו - 1976, וזאת מאחר שחרג חריגה משמעותית מן הנורמה המצופה מרופא מורשה, בכל הנוגע לטיפולו ביום 18.5.03 במו [REDACTED] (להלן החולה) בכך שלא השאיר את החולה להשגחה בחדר המיון למספר שעות לפחות, מן הצד האחד, ובכך שלא ביצע בדיקות מעקב של אק"ג כדי לבחון את התפתחות האירוע שבגיניו אושפז החולה, ולפיכך טעה בכך ששלח את החולה לביתו בלי שהיו בידו נתונים מספיקים שהיה בהם לאשש או לשלול קיומו של מצב העלול לסכן את חיי החולה, מן הצד האחר. רצ"ב צילום החלטתנו הנ"ל, המהווה חלק מדו"ח זה ומסומנת כנספח לו.
- ב. ב"כ הקובל וב"כ הנקבל לא הביאו ראיות לעניין אמצעי המשמעת.
- ג. בסיכומים לענין אמצעי המשמעת טען עו"ד ברג כי בענייננו חשוב שנקבע נורמה שתובא לידיעת ציבור הרופאים כדי שיהיה בה כדי להרתיע רופאים מהתרשלות בטיפול בחולים. הוא הביא לידיעתנו מקרים קודמים שיש בהם לדעתו דמיון לענייננו. הוא סבור כי בנסיבות האירוע שהובא לפנינו מן הראוי כי רשיונו של הנקבל יותלה לתקופה של 60 ימים מאחר שבהתנהגותו היה משום חריגה משמעותית מן הרמה הצפויה מרופא במעמדו כפי שהיה בשעת האירוע.
- ד. ב"כ הנקבל, עו"ד קייזמן סבור כי לא נקבע על ידי הועדה כי הנקבל עשה את מעשיו באירוע נשוא דיונו בכוונה, או כי בשל מעשיו ומחדליו נגרם מותו של החולה. הוא ביקש כי ניקח בחשבון את העובדה כי בשעת האירוע היה הנקבל רופא מתמחה, וכי מאז ועד היום עבר הנקבל כבר דרך ארוכה, והיום הוא מסיים התמחות למומחיות בתחום הנפרולוגיה. כמו כן, יש לקחת בחשבון כי כל מי שהעיד בענייננו מטעם בית החולים שבו עבד בשעת האירוע (בית חולים "פוריה") חלק לו שבחים על מקצועיותו ועל כך שהוא רופא טוב. כמו כן ביקש הי הועדה תתחשב בעובדה שמאז האירוע ועד היום חלפו יותר משש שנים, שנים שבהן נפגע קידומו של הנקבל. לפיכך, ביקש ב"כ הנקבל כי הועדה תמליץ על אמצעי משמעת של נזיפה ותימנע מהתליית הרשיון. עם זאת, ביקש עו"ד קייזמן כי אם יומלץ על התליית הרשיון - הדבר יתבצע בהקדם, והוא היה מבקש כי ההתלייה תתחיל במהלך חודש אוקטובר 2009.
- ה. הנקבל עצמו אמר לנו כי האירוע הינו טראומטי מבחינתו והוא מלווה אותו וילווה אותו במשך כל תקופת פעילותו כרופא.

1. את עמדתנו המקצועית חיווינו בהחלטה נספח דו"ח זה. עתה הגיעה העת להחליט מהו אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות שהתגלו בפנינו. עלינו להבהיר כי החריגות המשמעותיות של הנקבל בטיפול בחולח תן חריגות משמעותיות גם למי שהיה במעמדו של הנקבל במועד האירוע, כלומר: גם לרופא מתמחה. לפיכך, מן הנבחינה המקצועית אין ספק כי הנקבל כשל בטיפול בחולח. סוג החריגות בעין זה הוא קשה, מאחר שהיה קל מאוד להתגבר עליהן באמצעים פשוטים – השארת החולח להשגחה למשך שעת מספר, וביצוע בדיקות משוות לעניין מצבו טרם שילוחו הביתה. לפיכך, יש בסג זה של חריגות כדי להטות את הכף לצד החובה. משמעות הדבר היא כי אין מקום לערעור להסתפק בנויפה ויש חכרה להתלות את רשיונו של הנקבל לתקופה כלשהי, כדי שגם הוא וגם חבריו יידעו כי ככל שהמחזלים הם בעיניים בסיסיים יותר, כך יחיד אמצעי המשמעת קשה יותר.

מן הצד האחר, אנו מודעים לכך שהנקבל עבר מאז האירוע כבדת דרך ארוכה, למד וחשתלם, ועתה הוא מתמחה בתחום הנפרולוגיה לקראת רשיון של רופא מומחה בתחום זה, כשמאז האירוע שהיה בחודש מאי 2003 אין לגביו כל תלונה או טרניה בענין טיפולו. בכוחן של עובדות אלה להטות את הכף לכף זכות. אמנם השיקולים האישיים של הנקבל אינם בעלי משקל רב בשעה שאנו דנים באמצעי המשמעת, אך עם זאת יש לתת להם את המשל הראוי ולאון אותם מול השיקולים שפורטו לעיל לחומרה.

2. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים, ולאחר שבחנו את השיקולים לחובת הנקבל מול השיקולים שלזכותו, הגענו למסקנה כי התליית רשיונו של הנקבל לחודש ימים היא אמצעי המשמעת הראוי לנקבל שלפנינו.

ה. לפיכך, החלטנו להמליץ בפניך כי רשיונו של הנקבל יותלה למשך 30 ימים עקב דרך טיפול בחולח באירוע נשוא קובלנה זו.

ט. תשומת לבך מופנית לבקשתו של הנקבל כי החתליית ותל בחודש אוקטובר 2009.

13/9/09
ניתן ביום

ok!

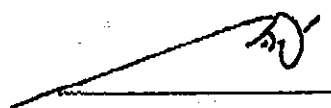
עו"ד אמרים יפחז - חבר

ד"ר יעקב אסף - חבר

פרופ' פיטר ורדי - יו"ר

1. את עמדתנו המקצועית חיווינו בהחלטה נספח דו"ח זה. עתה הגיעה העת להחליט מהו אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות שהתגלו בפנינו. עלינו לבחור כי חריגות המשמעותיות של הנקבל בטיפולו בחולה הן חריגות משמעותיות גם למי שהיה במעמדו של הנקבל במועד האירוע, כלומר: גם לרופא מתמחה. לפיכך, מן הבחינה המקצועית אין ספק כי הנקבל כשל בטיפולו בחולה. סוג חריגות בענין זה הוא קשה, מאחר שהיה קל מאוד להתגבר עליהן באמצעים פשוטים – השארת החולה להשגחה למשך שעות מספר, וביצוע בדיקות משוות לעניין מצבו טרם שילוחו הביתה. לפיכך, יש בסוג זה של חריגות כדי להטות את חכף לצד החובה. משמעות הדבר היא כי אין מקום לדעתנו להסתפק בנויפה ויש הכרח לחתלות את רשיונו של הנקבל לתקופה כלשהיא, כדי שגם הוא וגם חבריו יידעו כי ככל שהמחדלים הם בעניינים בסיסיים יותר, כך יהיה אמצעי המשמעת קשה יותר.
- נן הצד האחר, אנו מודעים לכך שהנקבל עבר מאז האירוע כבדת דרך ארוכה, למד והשתלם, ועתה הוא מתמחה בתחום הנפרולוגיה לקראת רשיון של רופא מומחה בתחום זה, כשמאז האירוע שהיה בחודש מאי 2003 אין לגביו כל תלונה או טרזניה בענין טיפולו בכותן של עובדות אלה להטות את חכף לכף וכות.
- אמנם השיקולים האישיים של הנקבל אינם בעלי משקל רב בשעה שאנו דנים באמצעי המשמעת, אך עם זאת יש לתת להם את חמשל הראוי ולאזן אותם מול השיקולים שפורטו לעיל לחומרה.
2. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים, ולאחר שבחנו את השיקולים לחובת הנקבל מול השיקולים שלזכותו, הגענו למסקנה כי התליית רשיונו של הנקבל לחודש ימים היא אמצעי המשמעת הראוי לנקבל שלפנינו.
- ח. לפיכך, החלטנו להמליץ בפניך כי רשיונו של הנקבל יותלח למשך 30 ימים עקב דרך טיפולו בחולה באירוע נשוא קובלנה זו.
- ט. תשומת לבך מופנית לבקשתו של הנקבל כי החתלייה תחל בחודש אוקטובר 2009.

ניתן ביום 20 באוקטובר 2009 (13 בספטמבר 2009)

עו"ד אפרים יפהר – חבר

ד"ר יעקב אסף – חבר

מרופ' מיטל ורדי – יו"ר